

12 MAY 1954
18

Mèxic, D.F. 8 de maig del 1954

Estimats pares i Joan: per fi, hem rebut la seva carta, tan esperada, que ens ha tranquil·litza del tot. Definitivament, el correu no rutlla com abans i cal que ho tinguem en compte per a no desesperar-nos. Per la numeració de "Gaeli", veig que no s'ha perdut cap carta, però alguna d'elles ha arribat amb un retard anormal.

Avui seré més breu que de costum, però com a compensació els adjunto unes rotos de la festa d'aniversari del Raimón, que el dia 5 dels corrents va complir 7 anys. Gràcies a Déu, és tot un home, el primer de classe (crec que ja els ho vaig dir) i un futur gran comprador de llibres, perquè llegeix tot el que li cau a les mans.

Ahir vaig rebre carta d'en Triadú, contenint una de les excuses més divertides que m'han estat adreçades: diu que no m'ha contes- abans perquè la meua lletra (la que vaig dirigir-li fa un mes i mig) va guardar-la en un calaix i es va perdre misteriosament. Que ha dedicat estones perdudes, durant tot aquest temps, a buscar amb afany la meua epístola i que no parará fins que la trobi. En les seves ratlles no em diu res que valgui la pena, i es dedica, principalment, a parlar-me de les moltes ocupacions que el priven de realitzar-ne cap tal com ell voldria. Diu que ha intentat repetidament aconseguir que en Janés li precisés alguna cosa referent al meu llibre, sense poder assolir-ho mai.

D'aquí un mes, aproximadament, la senyora Vidal vindrà a Barcelona, i els podrà explicar algunes coses que ajudaran a establir les nostres possibilitats de retorn. De totes maneres, em veig obligat a advertir-los que els Vidal (a qui estimem molt i amb qui mantenim una estreta amistat) no pensen en moltíssimes coses igual que nosaltres, per exemple ^{en} ~~una~~ gairebé tot el que fa referència a la situació actual del nostre país. Aquesta discrepància es reflectirà per força en les converses que tinguin amb ella i és indispensable que ~~xxxxxx~~ no oblidin la meua indicació. De totes maneres, el principal obstacle segueix essent d'ordre econòmic, agreujat ara amb l'ensulsiada del pesol ~~la~~ que si bé en l'ordre personal no ens ha afectat gairebé gens, fa que els desplaçaments familiars costin veritables fortunes. Ara es parla amb insistència d'una nova revalorització de la ~~xxxx~~ moneda ~~xxxxxx~~ mexicana, puix que es veu que devaluant-la (com ara) en un 50% el govern n'ha fet un gra de massa. Cal, sigui com sigui, no abandonar els projectes ni les esperances.

Ja sé que dec carta al Joan. Fill meu: perdona'm! Eh ^{ix} passen els dies sense adonar-me'n...

Molts records de la Rosa i petons dels nens. Vosaltres tres rebeu una forta abraçada amb tot l'amor del vostre

Pere